

То може станеться і друге диво
Твангельське. Приїду, як Магдаліна,
Віддать тобі остатню послугу,
/Олій пахучий ~~кккхххх~~ /коштовний/ пахучий несучи і сльози/
І саме в хвилину, як у тузі
Я буду гірко плакати, що навіки
тебе втеряла, — раптом я побачу,
Що ти воскрес і просіяв віл слави
Життя новоготі нових надій.
І я впаву в нестямі на коліна
І руки простягну до тебе і на ймення
Тебе покликну в голос Але ти.
Що скажеш ти тоді. Чи може й ти
Пошлеш мене веселу звістку дати
Твоїм забутливим і потайним друзям,
Що тричі отрикалися віл тебе.
І поки я /опержана тим /нетямлячись віл щастя,
носитиму по /світі/ людях любов провість,
Ти підеш панувати в нову країну /слави/
І на землі /собі/ збудуєш рай новий
Для себе і для тих, кого покличеш
/А Магдаліна. Що їй чекає...
Чи буде ж місце там для Магдаліни.
/О, все одно, / Однаково, аби вчинилось диво.
/Його побачить посить Магдаліні.

18. XI. 1900.

Копія в Б-ці А. М.